

Cronica Veselă.

COLLOQUIUM

Marelui Sacerdot.

PERSOANELE :

Poetul.	O sticlă cu vin.	Un pat.
Servitoarea Cleopatra.	I-iul pahar.	Un fotoliu.
Ceasornicul.	Al II-lea pahar.	Un calendar de părete.
I-iul papuc.	O Poliță.	Un portofel gol.
Al II-lea papuc.	Un cont.	O citație.
Un manuscris neisprăvit.	Strășina casei.	Voci din bibliotecă etc.
Clopoțelul.	Un dulap.	

Scena se petrece în casa unui poet plecat în Bucovina. E noapte.
Lumină fantastică de lună.

CEASORNICUL.

Tic-tac! Tic-tac!

I-iul PAPUC (căscind).

Ce oră-i?...

CEASORNICUL.

Tic-tac! Dang! dang!...

AL II-lea PAPUC.

Tîrziu!

CLOPOȚELUL (pe birou).

Colloquium!

I-iul PAHAR (trezindu-se).

Mi-e sete...

STICLA.

Mai rabdă...

AL 2-lea PAHAR.

(suspînînd)

Un burghiu!

DOPUL.

N'ai grijă!

PATUL (trosnind).
Pac!

DULAPUL.
Ce-ți este?

1-iul PAPUC.
Ce ai?

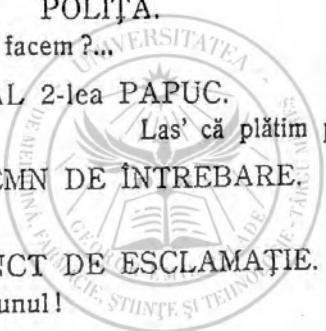
AL 2-lea PAPUC.
(ironic)

Presentimente!

CALENDARUL DE PĂRETE.

Mîni e zi 'ntiiu!

POLIȚA.

Ce facem?...

AL 2-lea PAPUC.

Las' că plătim procente!

UN SEMN DE ÎNTREBARE.

Dar unde-o fi?

UN PUNCT DE ESCLAMAȚIE.

Nebunul!

MANUSCRISUL.

Eu mîne ce mă fac?

Imi trebui două pagini...

TOCUL.

(plietisit)

Ei ași!

UN PORTOFEL GOL.

Tare's sărac!

UȘA.

Dar cînd a spus că vine?...

STICLA.

Tare mi-e dor de dînsul.

FOTOLIUL.

Cu brațele deschise l-aștept...

STREȘINA CASEI.

M'apucă plînsul...

UN „VIRGIL“ DIN BIBLIOTECĂ.

Da. *Sunt lacrimae rerum*

UN PAHAR.

Prefer lacrima Christi...

MANUSCRISUL.

Ce mutră o să-mi facă directorul revistii!

UN „UNIVERS“ SUB BANDĂ.

Da' bine se distrează!...

UN CONT NEPLĂTIT.

Ei, asta nu se face!

O CITAȚIE DE LA TRIBUNAL.

O să-l condamne 'n lipsă...

SOBA.

Lăsați pe om în pace

Că toate sint cenușă...

SCRUMELNIȚA.

Cenușă, da—și scrum!

CEASORNICUL.

Trei ore...

UN PAPUC.

Noapte bună!

AL 2-lea PAPUC.

Merți

CLOPOTELUL.

Silentium!

POLIȚA.

Protest...

CONTUL.

S'achite suta!

CITAȚIA.

Ehei?..

MANUSCRISUL.

Dar eu?...

CEASORNICUL.

Tic-tac!

CLOPOTELUL.

Silentium tic-tacu!

CEASORNICUL.

Tic...

CLOPOŢELUL.

Taci odată!

CEASORNICUL.

Tac! (se opreşte şi el din

mers, şi toate lucrurile celelalte cad în somnolenţa lor obişnuită).

SCENA II.

(se face dimineaţă.)

POETUL

(cu hainele boţite, cu faţa umflată de nesomn, obosit de drum, intră aruncându-şi geamantanul într'un colţ. Privind extaziat în jurul lui):

V'am regăsit în fine, o larii mei iubiţi!
Cînd sînt de voi departe, de-aţi şti cit îmi lipsiţi!

(zărind *Fotoliu*)

Cu braţele deschise m'aştepti tu, drag fotoliu!

(cătră *Lavabou*, cu minile întinse)

Nu te uita la mine c'am unghiile 'n doliu...

(cătră *Sobă*)

Ţie ţi-aduc căldură...

(cătră *Lampă*)

Ţie ţi-aduc lumină!

(cu un gest larg, îmbrăţişînd camera)

Aduc la fiecare din dulcea Bucovină

Un pic de veselie!..

(melancolic)

Ce oameni sînt pe-acolo!

Ei ştiu să preţuiască pe fiii lui Apolo!

Cu dragoste frăţească întimpină pe fraţi,

Şi ce surori frumoase!.. Hei! patru zile 'ntregi

Am fost noi, cei cinci oaspeţi, trataţi ca nişte regi...

Aşa e 'n Bucovina, o zeii mei Penaţi!

(cătră *Oglindă*, potrivindu-şi hainele)

Ei, ce te uiţi la mine?! Mi-e cam boţit decoru'...

Dar... nu sînt eu de vină!.. E domnu' Teodoru'...

Auzi?! să'mi dea el mie, poet de 'ntia clasă,

Bilet de clasa-a doua?!... Ei, dar, la urmă, lasă!..

Cînd o să trecem Styxul, Caron pe dînsul, parcă,

N'o să-l transporte'n Hades tot în aceeaşi barcă?!..

Am stat mai treaz ca Argus... de-aceea's cum mă vezi...

(se 'ntoarce spre birou şi dă cu ochii de *Manuscris*)

Dar tu, ce faci acolo?... Sărmane, vegetezi...

Ia să 'ncercăm o frază...

(moaie tocul în călimară și rămîne pe gînduri).

Hm! (tușește. Ca prin vis ;)
Dulce Bucovină!

• (tresare)

Nu merge... Las' pe mîne!...

(aruncă tocul și zărește *Citația*).

Vii chiar la apropont!

(vede *Polifa*)

Dar asta?! (grav) se amină!

(vede *Contul*; mirat:)

Salut, domnule cont!

Cum ați crescut...

(cătră *Portofel*)

Plătește!.. Ce stai?.. N'ai astăzi?.. Mîne?..

(vede *Ceasornicul* :)

Și tu?... Pe loc, repaos?...

(il întoarce și dă cu ochii de *Sticlă*, pe care o ridică în sus, adresindu-se cătră *Ceasornic* :)

Deșteaptă-te, Romîne!

(cercetează mirat sticla)

Mai este?...

(cu bucurie): Da!.. Ei drace! Cum l-am uitat?!

(toarnă în amîndonă paharele, apoi ia unul și ciocnește cu celălalt)

Trăiască!

(bea cu sete)

Nu-i rău... îmi era gura uscată ca o iască!

(trece de cealaltă parte a mesei, și închină cu celălalt pahar. *Ceasornicul* bate.)

Silentium! (*Ceasornicul* continuă)

Dați'mi voe... (tușește)

deși nu's orator... (tușește incurcat)

Să vă salut... (adresindu-se *Patului* :)

Ilustru vechiu membru fondator!

Primește tot respectul...

(cătră *Autorii* din bibliotecă.)

O, membri „emeriti”

De șoareci, dee Domnul să fiți în veci feriți!

(cătră mobile)

Voi, mobilele mele, „comilitonii“ mei
 Și, vastă călimară, tu, puțul cu idei,
 Și tu, ilustră peană, o! scaun, o! dulap,
 Iertați-mă cu toții de mi-am făcut de cap
 De patru zile 'ntruna... Voi care m'ați urmat,
 Ca niște demni tovarăși, oriunde m'am mutat,
 Și-adesea 'n nopți de veghe ați stat ca mărturie
 Privind cum truda'mi aspră să face poezie,
 Tu, lampa mea, ce-adesea n'aveai un pic de gaz
 Și mă lăsați prin beznă călare pe Pegaz,
 Tu, calendar, ce adesea mi-ai anunțat scadența,
 Și tu, ritmice ornic, ce'mi măsurai cadența,
 În fine, voi, cu toții, societatea mea,
 „Care nu se mai află“, permiteți'mi a bea
 În sănătatea voastră acest „pocal“ cu vin...

(ciocnește)

Să zicem : *Vivat ! Crescat ! și Floreat ! Și-amin !..*

(cade în fotoliu, și-adoarme, vorbind cu întreruperi prin somn)

La revedere !... Ura !... Ițcanji... Foarte bine !...
 Ce pașaport ?!.. Celebru !.. (pausă) Un sprit !.. „Indată... vinel“
 Cinci sprituri !... Alte sprituri !... Spre Spritberg !... U ! jidanii...
 Vereștii... Cinci minute !... Cinci sprituri !... Cinci !... Pașcanii...
 Trăiască sacerdotul !... Șampanie... banchet
 Tânase... Tanasache... Discursuri... berechet
 Care nu se mai află... Adtos !

(adoarme de-abinelea și sforăe cu delicio)

I-iul PAPUC.

Ei îți place ?!

[AL II-lea PAPUC.

S'a îmbătat pîrlitul de glorie—și pace !

CĂLIMARA.

Uitați-vă la dînsul !

OGLINDA.

Priviți-l! Țsta-i—hal ?!

PATUL.

Lasați-l ca să doarmă...

POETUL.

(pru somn)

Ridic acest pocal...

(intră servitoarea)

Scena III.

SERVITOAREA.

Vai !... s'a întors conașul !... Conașule...

POETUL.

(deschide un ochiu)

Trăiască !

SERVITOAREA.

V'am așternut...

POETUL.

(buimacit)

O fiică a Romei, te salut !

(se trezește uimit)

A... tu ești, Cleopatro ?...

SERVITOAREA.

Eu sînt... V'am așternut...

POETUL.

(gătindu-se de culcare, fredonează somnoros)

O, dulce Bucovină ! O, țară pitorească !...

SERVITOAREA.

Ce spune ? !...

POETUL.

Dulce țară !... În fine : să trăiască !!

A. Mirea.

FĂRIMĂTURI

Banchetele politice.

Citit-ați, sigur, prin gazete,
 Cum că partidele, în Maiu,
 Au dus-o numai în banchete...
 S'au pus partidele pe traiu !

Petrec !... De ce să nu petreacă ?
 Nu-i țara pentru dumnealor,
 Un rîu de aur ce nu seacă
 Acum și'n vecii vecilor ?

Dar pe banchete, Doamne dragă,
S'au dus pe gir'atîția bani,—
C'ar fi trăit o lună 'ntreagă
Cinci milioane de țărani !

Șefia d-lui Stere.

E Stere șef, ori șef nu este,
Al liberalilor din Iași ?...
Ce mai subiect pentru poveste
Au bravii mei reporterasi !

Și ați citit cu toți romanu
Brodad în jurul ăstui caz,
Ș'ați rîs... Iar Stere și cu Panu
Au rîs, sînt sigur, mai cu haz.

Dar mult mai mult am rîs eu unul,
Pe jos de rîs m'am tăvălit,
Am rîs întruna ca nebunul
Și risu'mi nu s'a isprăvit.

Căci, eu să fiu ca domnul Stere
Aș spune presei :—„zău, glumești ?
„N'aș da pe nouă ministere
„Șefia Vitefei romînești !“

Vreau să'lucid !

La Călărași s'a constatat că măcelarii
vindeau publicului carne de vite hol-
nave de dalac.

Mă urmărește 'ngrozitor,
Mă urmărește nemblinzit,
Un mizerabil... Ați ghicit :
Un creditor.

Văzînd de monstru că nu scap,
Nutream în minte'mi gîndul vag,
Dar totuși banditesc, să-i trag
Un glonț în cap.

Dar 'mi-este frică de Parchet !
Nu moare 'n ocnă criminal,
Ci 'n balamuc sau la spital
Azi un poet.

Și groază am de ucigași!...
 Deci, am făcut un plan mai bun :
 Am să-i ofer un mic dejun
 La Călărași...

Romanță.

Grădina mea e azi o feerie...
 Garofele, narcisii, trandafirii,
 Stîrnesc în toți ispitele iubirii
 Și spre nădejdi robuste îi îmbie.

De ce'mi par totuși brazdele paragini
 Și silă'mi fac chiar rozele'nflorite,
 Și las să curgă lacrimi otrăvite
 P'o floare veștedă'ntre două pagini ?

E umbra unei flori decolorate
 Și care nici parfum acuma nu mai are...
 Însă de ce ea mai frumoasă-mi pare
 Și o prefer grădinei fermecate ?...

Tarascon

